

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/89/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214211789
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214211789.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, zast. splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému: B. R., nar. X. G. XXXX, bytom K. č. XX, o 223,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 23. októbra 2014 č. k. 6C/408/2014-31, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu (ktorou sa žalobkyňa na žalovanom domáhala zaplata sumy 223,17 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 21. augusta 2010 do zaplata a úrokov z omeškania zo splátok od 21. júna 2010 do 20. augusta 2010 vo výške 1,65 eur) a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne ust. § 100 ods. 1, § 101 a § 103 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 5b ZoOS (z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), § 115a ods. 2, § 200ea ods. 1 O. s. p. (z. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení zmien a noviel) o a vecne tým, že predchodkyňa žalobkyne so žalovaným síce dojednala úver a teda tzv. absolútny obchod (majúci sa riadiť primárne úpravou v Obch. z.), pre status žalovaného ako spotrebiteľa však nutným tu bolo použitie noriem občianskeho práva (vrátane ustanovení o kratších premlčacích dobách). Žalobkyňa si uplatňuje 3 neuhradené splátky úveru splatné od 20. júna 2010 do 20. augusta 2010, trojročná premlčacia doba začala plynúť pri jednotlivých splátkach 20. júna 2010, 20. júla 2010 a 20. augusta 2010 a žaloba bola na súde podaná až po uplynutí premlčacej lehoty 4. júna 2014. Premlčanie spôsobilo nemožnosť priznania žalobou uplatneného práva. Napokon rozhodnutie o trovách konania odôvodnil len paušálnym odkazom na ust. § 150 O. s. p. a vecne potom úspechom žalovaného, ktorý návrh na priznanie mu náhrady nepodal a ani zo spisu vznik akýchkoľvek trov nevplynul.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie len žalobkyňa a navrhla ho zmeniť a žalobe celkom vyhovieť, namietajúc nesprávnym právnym posúdením veci zo strany súdu prvého stupňa. Dôvodila, že na úverovú zmluvu z 19. septembra 2005 sa nevzťahovali ustanovenia § 52 až 54 OZ, zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku, v dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1. januárom 2008 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Poukázala na viaceré súdne rozhodnutia (NS SR sp. zn. 6MCdo 4/2012 z 27. marca 2013, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/132/2013 z 21. novembra 2013

a sp. zn. 15Co/28/2013 z 30. októbra 2013, Krajský súd v Trnave sp. zn. 9Co/138/2013 z 20. februára 2014). Navrhla, aby jej bola priznaná náhrada trov konania prvostupňového i odvolacieho konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a je potrebné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.) Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 9. februára 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou použitou súdom prvého stupňa na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, vzhľadom na potrebu vyporiadať sa s námietkami žalobkyne dopĺňa (§ 219 ods. 2 O.s.p.) nasledovné:

Za správny je potrebné považovať záver súdu prvého stupňa o tom, že hoci má zmluva o spotrebiteľskom úvere charakter absolútneho obchodu, neprestáva byť zmluvou spotrebiteľskou. Podľa názoru odvolacieho súdu pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré predstavujú širší pojem, má z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník, keďže aplikácia obchodného zákonníka prichádza do úvahy až po uplatnení spotrebiteľského práva. Inými slovami musí z hľadiska poradia aplikovateľnosti v prípade spotrebiteľských zmlúv Obchodný zákonník celkom alebo z časti ustúpiť nutnej prioritnej aplikácii spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, t.j. aplikácii Občianskeho zákonníka. Normy obchodného práva sú totiž v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá tu má z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie.

V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že s účinnosťou od 1. apríla 2015 do ods. 2 ust. § 52 Občianskeho zákonníka bola doplnená novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho, tretia veta (s účinnosťou od 1. apríla 2015), podľa ktorej „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Ide o zásadnú zmenu so závažnými dôsledkami. Do účinnosti z. č. 102/2014 Z. z. sa na obchodné spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vzťahovala úprava o neprijateľných podmienkach. Ide o prelom v pôsobnosti Občianskeho zákonníka vo vzťahu k Obchodnému zákonníku. Podľa tejto úpravy je už bez akýchkoľvek úvah (nevynímajúc aj žalobkyňou citované úvahy a predpokladané rozhodnutia či už krajských súdov alebo aj Najvyššieho súdu SR) potrebné pre zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t. j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Podľa Občianskeho zákonníka (§ 101) je všeobecná premlčacia doba trojročná, podľa Obchodného zákonníka štvorročná (§ 397 OBZ). Na uplatnenie práv zo spotrebiteľských zmlúv je potrebné aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku, teda trojročnú premlčaciu dobu. Súd prvého stupňa správne prihliadol na ustanovenie § 5b ZoS. V zmysle novely ZoS vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1. mája 2014 v zmysle § 5b orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na skutočnosť, že k tejto novej úprave v zákone o ochrane spotrebiteľa niet prechodného ustanovenia, musia túto otázku súdy skúmať v konaniach začatých pred 1. májom 2014.

Ustanovenie § 52 ods. 2 O. z. bolo doplnené o ďalšiu vetu v znení „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ už s účinnosťou od 1. apríla 2015 (čl. II bod 1 v spojení s čl. XIV zákona č. 102/2014 Z. z.), ale tiež to, že úprava umožňujúca orgánu rozhodujúcemu o nárokoch

zo spotrebiteľskej zmluvy prihladať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších zmien a doplnení) nadobudla účinnosť pred rozhodnutím napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa (tu napokon por. aj čl. VIII bod 12 v spojení s čl. XIV zákona č. 102/2014 Z. z.) už 1. mája 2014.

Pri riadení sa týmito úvahami preto ani odvolací súd nemohol dospieť k inému záveru, než pred ním už súd prvého stupňa, teda k záveru o bezdôvodnosti žaloby pre premlčanie ňou uplatneného práva a preto podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, čo sa týkalo aj stručnejšie odôvodneného rozhodnutia o trovách konania.

V odvolacom konaní bol úspešným žalovaný, pretože žalobkyňa s odvolaním neuspela a aj tu vzniklo právo na náhradu trov konania (odvolacieho) jemu (podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd mu žiadnu náhradu nepriznal preto, že žalovaný nepodal návrh na priznanie náhrady (hoci tu ide o nutnú procesnú podmienku podľa § 151 ods. 1 O. s. p.) a to za situácie, keď ani zo spisu vznik žiadnych trov odvolacieho konania žalovanému nevyplýval.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.